

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Ing. N. Z.**
bytem XA

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor pozemních komunikací a drah,
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č.j. č. MHMP 795298/2025,
sp. zn. S-MHMP 340114/2025,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo v odvolacím řízení zrušeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru dopravy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 20. 3. 2025, č. j. P4/495243/23/OD/HART-NEZ 003/23, jímž bylo deklarováno, že na pozemcích parc. č. XB, XC a přemostění koryta vodního toku XD na parc. č. XE, vše v kat. úz. XF (při ulici XG), obec X, se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
2. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení o žalobě směřující proti napadenému rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrácena k dalšímu řízení.
3. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

4. Žalobou podle tohoto ustanovení tak lze napadat pouze úkon správního orgánu, který zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje práva nebo povinnosti žalobce. Napadeným rozhodnutím ale došlo pouze k vrácení věci do stádia řízení před správním orgánem I. stupně, který o ní bude dále jednat a rozhodovat. Práva ani povinnosti žalobkyně se napadeným rozhodnutím s konečnou platností nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují.
5. Zmíněnou právní otázkou se zabýval několikrát i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), a to i jeho rozšířený senát, který v rozsudku ze dne 24. 10. 2018, č. j. 7 As 192/2017-35, č. 3834/2019 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz), uvedl, že „[p]okud nadřízený správní orgán rozhodnutí k odvolání účastníka řízení zruší, a věc vrátí prvostupňovému orgánu k novému projednání, takové rozhodnutí odvolacího orgánu nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010-219, věc *Veveří Centre*). Rozhodnutí odvolacího orgánu nijak nezasahuje do hmotněprávní sféry jeho adresáta, neboť není finálním rozhodnutím ve věci. [...] účinky rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým ruší nepravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a účinky zrušení rozhodnutí již pravomocného jsou nesrovnatelné. Zatímco zrušení pravomocného rozhodnutí na základě přezkumného řízení nebo obnovy řízení otřásá právy a povinnostmi, o nichž má jejich adresát již důvodně za to, že jsou neotřesitelná, zrušení prvostupňového rozhodnutí na základě řádného opravného prostředku žádné obdobné účinky nemá.“
6. Uvedený právní názor NSS ve svých rozhodnutích zastává konstantně (srov. např. rozsudky ze dne 14. 1. 2022, č. j. 3 As 135/2020-44, ze dne 25. 5. 2022, č. j. 7 As 327/2021-22, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 10 Afs 353/2022-88 či ze dne 29. 11. 2023, č. j. 4 As 328/2023-23), přičemž v rozsudku č. j. 4 As 328/2023-23 výslovně uvedl, že „si je vědom práva na soudní ochranu před veřejnou mocí vyplývajícího z čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Ten však, jak vyplývá i z jeho znění, nelze vykládat absolutně. To znamená, že ne každé rozhodnutí správního orgánu lze přezkoumat ve správním soudnictví. Správní soudy přezkouvávají v řízení o žalobě proti rozhodnutí finální rozhodnutí správního orgánu, což plyne již ze základního principu, jímž je subsidiarita správního soudnictví“. [
7. NSS také poukázal na to, že dovodil z uvedeného přístupu k žalobám proti druhostupňovému rozhodnutí, jímž je to prvostupňové zrušeno a věc vrácena, výjimku ve vztahu k specifické právní úpravě svobodného přístupu k informacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 113/2014-35). O tu však v nyní projednávané věci nejde.
8. Městský soud přitom neshledává žádný důvod k tomu, aby se od citované konstantní judikatury odchýlil. Je zřejmé, že vydáním žalobou napadeného rozhodnutí došlo pouze k tomu, že se věc vrátila do stadia řízení u prvostupňového orgánu, který o ní znovu rozhodne. Rozhodnutí žalovaného tedy nic nemění na subjektivních veřejných právech a povinnostech žalobkyně, neboť se jím tato práva a povinnosti nezakládají, nemění ani neruší (jak se tomu naopak zpravidla děje u finálních správních rozhodnutí).
9. Vzhledem k uvedenému městský soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného není konečné, nýbrž naopak předpokládá pokračování správního řízení. Z tohoto pohledu by jeho přezkum ve správním soudnictví byl předčasný. Dojde-li posléze k tomu, že prvostupňový orgán žádost žalobkyně o deklaraci zamítne, může žalobkyně proti jeho rozhodnutí brojit odvoláním, kde bude oprávněna uplatnit všechny své námitky. V případě nevyhovění tomuto odvolání (a vydání konečného správního rozhodnutí) se žalobkyně může domáhat ochrany svých práv ve správním soudnictví.

10. Jelikož napadené rozhodnutí není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., je podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučeno ze soudního přezkumu. Žaloba, jíž se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno, je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná. Soudu proto nezbylo, než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.
11. Vzhledem k povaze napadeného úkonu soud nevyzýval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; přičemž vycházel z ust. § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírání, jestliže jej soud před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.
12. O nákladech řízení o žalobě rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Jelikož soud žalobu odmítl, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. srpna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu